

מ"ת 7758/10/14 - מדינת ישראל נגד גברין אבו אלקיעאן

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 7758-10-14 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן(עציר)

בפני מבקשים	כב' השופט אלון אופיר
נגד משיבים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד בן שאנן
נגד משיבים	גברין אבו אלקיעאן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נאשף

החלטה

בפני בקשה של המדינה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, זאת לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגת רכב בעודו פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וכן נהיגה ברכב כאשר רישיון נהיגתו אינו תקף.

בהתאם לנתוני הבקשה, נשפט המשיב ביום 17.11.08 בבית המשפט המחוזי באר-שבע, והורשע בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה יחד עם עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

כתוצאה מאותה הרשעה, נגזרו על המשיב 4 שנות מאסר בפועל ורישיון נהיגתו נפסל לתקופה של 14 שנים.

בנוסף, נגזר על המשיב מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים מיום שחרורו ממאסר, שהוא בר הפעלה בפרשה זו כתוצאה מהנהיגה הלכאורית בזמן פסילה.

מאחר ותיק החקירה אשר הוגש לעיונו של בית המשפט כולל ראיות לכאורה לעצם הנהיגה על ידי המשיב (ראיות הנשענות על עדויות ראייה של שוטרים במקום עיקובו של המשיב), התרכז הדיון בפני בשאלת מסוכנותו של המשיב והסיכוי לאינה בדרך של חלופת מעצר.

לצורך בחינת החלופות, נשלח המשיב לקבלת תסקיר מעצר שתוצאותיו הוגשו לעיוני ביום 19.11.14.

בהתאם לקביעתו של שירות המבחן, אין בחלופות המצעות כדי להוות חלופות מתאימות ומאיינות מסוכנות ביחס למשיב.

בית המשפט, על אף עמדת שירות המבחן שמע את חקירת החלופות המוצעות בפניו, תוך שהתרשם מפוטנציאל הסמכות הנשקפת מהם ביחס למשיב בפרשה זו.

כאשר נדרש בית המשפט להחלטה מסוג זה, ניצבת שאלת יכולת מתן האמון במשיב במרכז הדיון.

גם אם יוצגו בפני בית המשפט ערבים נעדרי עבר פלילי המביעים נכונות פיקוח מלאה במיקום מעצר בית השונה מביתו של המשיב, עדיין ידרש מצב של אמון בסיסי במשיב לפיו ניתן יהיה לשחררו בתנאי החלופות המוצעות מבלי שהדבר ייצר סיכון בלתי סביר לציבור.

בית המשפט העליון פסק בבש"פ 2227/08 **טראד גריפאת נ. מדינת ישראל** את הדברים הבאים מפי כבוד השופט דנציגר:

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלנגד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כמו כן נשיאת בית המשפט העליון דאז החליטה בבש"פ 10118/04 **נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל** את הדברים הבאים:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישנה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

יחד עם זאת, ועל אף פסיקה זו, הבהיר בית המשפט העליון כי במקרים מתאימים בהם רף המסוכנות חריג או מקרים בהם יכולת בית המשפט לתת אמון, היא מזערית, ניתן ואף צריך להורות על מעצרו של אדם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בעניין עמדה זו של בית המשפט העליון אפנה להחלטות הבאות:

בש"פ 2433/12 יהודה ניסים נגד מדינת ישראל

עמוד 2

בש"פ 2173/12 גמאל אל גניני נגד מדינת ישראל

בש"פ 8563/09 חלילי אנבריה נגד מדינת ישראל (להלן - פרשת חלילי)

בפרשת חלילי אישר בית המשפט העליון מעצר עד לתום ההליכים ביחס למי שנהג בפעם השנייה בזמן פסילה כאשר לחובתו היה תלוי מאסר מותנה בן 18 חודשים בגין עבירה דומה.

בפרשה שבפני המדובר בנהיגה לכאורית שלישית של המשיב בעודו פסול לנהיגה כאשר ברקע מאסר מותנה של 10 חודשים בגין עבירה זזה והכל לאחר שסיים לרצות 4 שנות מאסר בגין עבירה חריגה בחומרתה של סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה.

המדובר ללא ספק בנסיבות קשות משמעותית מפרשת חלילי, ולכן יכולת בית המשפט לתת אמון במשיב מצומצמת מאד.

אם מאסר לתקופה של 4 שנים ומאסר מותנה בן 10 חודשים לא הרתיעו את המשיב מלאחוז שוב בהגה, וכי שני ערבים נורמטיביים והחלטה על מעצר בית ימנעו ממנו חזרה לנהיגה?

שירות המבחן הגדיר את המשיב כחסר יכולת ממשית להציב לעצמו גבולות, שירות המבחן הגדיר את המשיב כרצדיוויסט אשר ענישה קודמת אינה מרתיעה אותו מלבצע עבירות דומות.

בנסיבות המתוארות לעיל, ואף שהערבים המוצעים אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אין בחלופות המוצעות כדי לאפשר איון מסוכנותו של המשיב שכן בית המשפט מתקשה מאד לתת אמון במשיב עצמו כמי שפעם אחר פעם מפר החלטות של בית המשפט (והפעם החלטה של בית המשפט המחוזי).

לאחר ששקלתי את מכלול הנתונים בפרשה זו, שמעתי את הערבים המוצעים בפני, בחנתי את תסקיר המעצר ושקלתי כל אפשרות של חלופה, נחה דעתי כי אין בחלופות המוצעות כדי לאיין את מסוכנותו הספציפית של המשיב.

אני מורה בזאת על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 20 נובמבר 2014, בנוכחות
הצדדים.